

UYANMA BİLDİRİSİ

YAYIN NO: 846

UYANMA BİLDİRİSİ
Nuhan Nebi Çam

© Bilge Kültür Sanat Yayın Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.
Sertifika No. 16228

1. Basım: Eylül 2017

ISBN: 978 - 605 - 9521 - 46 - 8

Yayın Yönetmeni: *Ahmet Nuri Yüksel*

Yayına Hazırlayan: *Osman Sevim*

Kapak: *Kenan Özcan*

Baskı: *Alemdar Ofset*

Davutpaşa Cad. Besler İş Merkezi No: 29-30 Topkapı / İstanbul

Tel: (0212) 544 23 09

Kapak Baskı: *Azra Matbaacılık*

Cilt: *Çevik Matbaacılık*

BİLGE KÜLTÜR SANAT

Nuruosmaniye Cad. Kardeşler Han No: 1 Kat: 1 34110 Cağaloğlu / İstanbul

Tel: (0212) 520 72 53 (Pbx) Faks: (0212) 511 47 74

bilge@bilgeyayincilik.com www.bilgeyayincilik.com

UYANMA BİLDİRİSİ

NUHAN NEBİ ÇAM

Nuhan Nebi am

Haziran 1974'te Marař'ta Hacıbudak köyünde doğdu. İlköğrenimini Mareřal Fevzi akmak'ta, ortaöğrenimini Gazi'de, liseyi ise Fatih Lisesi'nde tamamladı. Üniversiteyi, OMÜ Amasya Eğitim Fakültesi'nde Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenliği Bölümü'nde bitirdi.

İlk alışmaları fakültenin "Üçüncügöz" adlı duvar gazetesinde yayımlandı. 2002 yılı itibariyle yazı çalışmalarına *Yedi İklim* dergisinde devam etti. Yayımlanan ilk öyküsü "Deniz Şehri" adını taşıyordu. *Yedi İklim*, *Türk Edebiyatı*, *Türk Dili*, *Kül Öykü*, *Dil ve Edebiyat*, *Deđirmen* gibi dergi ve gazetelerde öykülerini değerlendirdi.

İlk kitabı *Yangın Sonrası Ölmek* 2005 yılında Ötüken Neşriyat tarafından okuyucuya sunuldu. Mayıs 2011'de ikinci öykü kitabı *Kaçış*, Şubat 2014'te de *Yolcu ve Eşkîya* yine aynı yayınevinde yayımlandı.

İçindekiler

- İstanbul İslanırdı / 7*
- Göl Martısı / 13*
- Deniz Martısı / 20*
- Uyanma Bildirisi / 27*
- Müzişyen / 34*
- Yenilmez Armada / 38*
- Hikâyecinin Kargaları / 43*
- Bir Kadın Bir Anne Bir Çocuk / 48*
- Yoksunluklarımız / 54*
- Boşluk / 59*
- Dünyanın Çocukları / 64*
- Fatiha Tefsiri / 70*
- Küçüğüm / 82*
- Çocuklar Öğrenmesin / 85*
- Halep Oratoryosu / 91*
- Şahit ve Âşık / 98*

İstanbul İslanırdı

Birdenbire İstanbul ıslanırdı.

Saçların ıslanırdı.

İskeleyle yakın bir yerde yağmura yakalanırdın.

Kalabalıklar sağa sola sürüklenirdi.

Martılar uçuş koordinatlarını kaybederdi.

Buhurizâde Mustafa İtrî'nin segâh ilahisi küçük mes-citten gelirdi. Divanyolu Caddesi'nden bir tramvay, ıslak rayları gıcırdatarak geçerde. Ellerin, koltuklarında dururdu. Lüle saçların alınına, omuzlarına dağılırdı. Arada bir onları yana atar, gözlerinin önünü açardın. Ayasofya'yı, Sultan Ahmet'i, Firuz Ağa'yı görürdün. Bastığın yerleri, kara taş döşeli yolları görürdün.

Güneş, dağların üzerinde asılı beklerdi. Bir uçurtma, ipine bağlanmış şekilde dururdu. En hüzünlü dağ, bu ipi bileklerine takardı.

Sahilde dururduk. Denizin gerisindeki parkta beklerdik. Uçurtmayı, mavi gök kubbeye sen salardın. Ben sıramı beklerdim. Aslında bu, beklemek değildi. İpi birlikte kavrardık. Sen tebessüm ederdin. Bazen kahkahalar savururdun. Ben ince beline sarılırdım.

Rüzgâr durmaz eserdi.

Uçurtma binlerce metrelik yukarda süzülür, telli kuyruğunu çırpardı. Sonsuzlukta bir nokta, bir hat görünürdü.

Nereden geldiği belli olmayan bulutlar göğümüzde toplanırdı. Kent, birdenbire ıslanırdı. Yahya Kemal'in Aziz İstanbul'u, kara göklerden dökülen yağmura yakalanırdı.

Saçların ıslanırdı.

Hugo, melekler aracılığı ile yıldızlara selam salardı. Aşkın tarifidir, diyerek eserinin orta yerine bunu yazardı.

Sevgilim, ben bir derviş, bir salık kıpırdanışlarıyla bulvarlarda yürürdüm. Nazar ber kadem düşüncesi zihnimde hep dururdu. Mürşitlerimi düşünürdüm. Bacaklarımda şalvarım sallanırdı. Dünyanın esrarengiz yollarını adımlardım. Füsunlu düğümlerini nasıl çözerim, kaygısıyla yaşırdım. Yalnızdım. Bir sevgiliyi, seni tahayyül ederdim.

Kalbimin oynadığı şeyler: Sen, şehir, mitingler, eylem yürüyüşleri, sonsuzluk, ezan...

Eski bir köşkün müstemilatında kalırdım. Akşamlar çok yavaş geçerci. Birkaç vird öğrenmişim. Sürekli onları mırıldanırdım. Bu yaşantı hiç bitmeyecek gibi görünürdü.

Köşkün altındaki boşluğa dalgalar çarpardı. Sabahların kızılığında, mahmur bir hâlde uyanırdım. Yosun kaplamış, tuzlu ve soğuk sularda ellerimi, yüzümü yıkarırdım. Bazen kabz hâlinde, ağır bir uykunun yumrukları arasında kalırdım. Güneş bir hayli yükselmiş olurdu. Bir geminin boru düdüğüyle yatağımdan fırlardım. Karşımda, yine sen olmazdın.

Ansızın İstanbul ıslanırdı.

Yıldız yıldız bir yağmur altında kalırdın. Gerçek hâlin ve gölge varlığın, hayalin bakışlarımdan önünden gelir geçerci. Sana bir türlü ulaşamazdım. Sevgilim, kadını, yârim... Kelimelerin yetersizliğini görürdüm. "My darling" derdim. "My love", "Mon-amore" inleyişleri yüreğimden yükselirdi.

Leyla, Leyla deme saatleri biter miydi?

Takkem, uzun entarim, şalvarım... Sakallarım, elimde asam... Zayıf, ince bedenim. Ürpertinin nokta, nokta; tohum, tohum saçıldığı gözlerim...

Seni bulamazdım.

Birdenbire İstanbul ıslanırdı.

Yağmurda kalakalırdım.

İpıslak gözlerle sana bakardım. Sarı saçların ıslanırdı. Siyah saçların ıslanırdı. Kumral saçların ıslanırdı. Ben, onlarda yok olurdu. Yakın, samt... Sende yokluğa erişirdim. Seni görünce lal olurdu. Susardım. Bir sigara yakardım. Kalenin duvarlarına sırtımı dayardım. Kayan tramvayları seyredirdim. Uzak semtlerin uğultusu gelirdi. Kara taş döşeli yollar, yağmur altında beklerdi. Ben, senin geçeceğin saati beklerdim.

Hiç kimse gelmezdi. Yolları turist kabileleri adımlardı. Şaşkın bakışlarını üzerimde bekletirlerdi. Akşam, kente sessizce inerdi. Yine yorgun düşerdim. Seni göremezdim.

Bu geceyi bir otelde geçirmeyi planlardım. Cebimde çok az para kalırdı.

Gizemi ve yalnızlığı düşünürdüm. Şehrin berrak gecelerinde, göğü süsleyen yıldızlar görünürdü. Sonsuzluğu, Tanrı'nın kudretini sorgularım. Benim küçücük, kul bedenim bu evrenin, androidin neresinde dururdu. Akıllı telefonum çalardı, susardı... İletişim çağında seninle bağlantı kuramamak ne büyük talihsizlikmiş, bunu yalnızlığın koyulaştığı, azgınlaştığı ve işkencenin arttığı saatlerde daha çok anlardım. Ne çare ki yapacak hiçbir şeyim olmazdı. Tedavi mi?

Acı kahkahalar savururdum. Tuzlu gözyaşları ağzımda toplanırdı. Ellerim her zaman boş kalırdı.

Şiirler karalardım. Puslu bulvarlarda şarkılar söyledim. Entarim iki yanımda sallanırdı. Şehrin yokuşlarını tırmanırdım. Denizde biten yolları sürünerek inerdim.